

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

לפני כבוד השופט הבכיר שכיב סרחאן

אליהו סבתי, ת.ז. 033277765
ע"י ב"כ עו"ד יורם ביטון

התובע

נגד

איתן עובד, ת.ז. 052786506
ע"י ב"כ עו"ד יוחאי נעמן

הנתבע

פסק-דין

זוהי תביעה כספית לפיצוי נזקים שנגרמו לתובע, לטענתו, בשל פרסום לשון הרע ברשת האינטרנט, והכל לפי הוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1986 (להלן: "החוק").

כללי

1. התובע הינו תושב העיר קריית שמונה, והיה דובר העיר טבריה בתקופה החל מחודש ספטמבר 2010 ועד לסוף חודש אוגוסט 2014.

2. הנתבע הינו תושב העיר טבריה (להלן: "העיר") והיה חבר מועצת העיר בתקופה החל מחודש נובמבר 1998 ועד לחודש נובמבר 2014. בתקופה הרלוונטית לתובענה, הוא היה חבר האופוזיציה וכיהן בתפקיד יו"ר ועדת הביקורת.

3. בתאריך 11.8.2012, פרסם הנתבע "פוסט" בפייסבוק, בקבוצת "מרימים את טבריה מהקרשים" ובה שותפים כ- 7,000 חברים, בזו הלשון:

Eitan Oved"

חברים יקרים, השבוע נסקרו בישיבת מועצה נושאים חשובים בטבריה ובחיי התושבים, הנשוא הראשון – סגירת מועדוניות "כנרת" ו"חרמון" בשכונ ד – עליו נדון

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

במפורט במיוחד בהבטחות המוקלטות!! {מה נרשם
בפרוטוקול? נמתין ונראה!!} הנושא השני עוסק
בהתנהלותו השערורייתית של דובר עיריית טבריה אלי
סבתי, דובר הפועל בצורה חמורה ויוצאת דופן, עבריינית
לכאורה, פעילות מתבצעת "בסמכות עובד בכיר"
המשתכר בתנאים נלווים ובשכר בכירים {פי חמש משכר
ממוצע!!} כידוע הדובר מחויב בתפקידו, לניהול קשר
שוטף מול ערוצי התקשורת בהסברה והעברת מידע חיוני
לתושבי העיר, תפקידו וחובת הנאמנות של דובר עירייה
הנה למען תושבי העיר תוך מחויבות לשמירת
זכויותיהם, ומניעת רמיסתם על-ידי העירייה, והנה
בניגוד לתפקידו רומס הדובר הכל ברגל גסה, מצפצף על
כל הוראות החוק, תוך שהוא ממשיך ועוסק בעבודות
נוספות ברדיו ובערוץ הספורט – בניגוד לקבוע בחוק!
בניגוד להסכם בכירים עליו הוא חתום! הסכם האוסר
במפורש כל עבודה נוספת!! חברים, דובר העירייה הפך
ל"בריון שכונתי" הפועל בתפקידו בניגוד לחוק כנגד כל
המעז למבקר אותו או לחלוק על ראש העירייה!
בישיבת המועצה האחרונה עלו ממצאים {רק חלק מדגמי
בלבד} המציגים רמיסת כל כללי המנהל התקין והוראות
החוק, אלה מעידים על התנהלות עבריינית לכאורה של
אלי סבתי דובר העירייה!! העברות בחלקם כוללות:
עבודות נוספות ברדיו ובאינטרנט האסורות בתכלית
האיסור, שלא אושרו כחוק!, העברת מידע שקרי ומסולף
בתקשורת {בעניין העסקת סוטה מין בפארק ברקו},
תקיפת מבקר העירייה וחבר מועצה בתקשורת, בלשון
בוטה וגסה באשמות זדוניות! ביצוע פעילות חריגה
וחמורה מסמכות בניגוד עניינים חמור!! {העברת מודעות
פרסום זכיון הרשות: "כוכב הצפון" לעיתון מקביל
השייך לבן משפחתו!! פעולה שתוצאתה הגשת תביעת
ענק כנגד הרשות}!! תלונת הטרדה מינית כנגד עובדת

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

עירייה! שימוש והעברת רכב לעובד לא מורשה! סירוב
להחתמת כרטיס נוכחות בעבודה! דברור פרקליטי רה"ע
בתקשורת במשפט הפלילי! שיחות טלפוניות והודעות
צ'ט לתושבי העיר תוך הטרדה, איום והצעות מיניות!
ואם אלה לא מספיקים ממשיך בדברור והודעות כתובות
לתקשורת שתוכנם הוצאת דיבה ולשון הרע, כנגד נבחר
ציבור ועובדי עירייה!!! הממצאים חמורים אלה נתמכים
במסמכים בעדים, קלטות, שיועברו לעיון היועמ"ש
לממשלה ולמבקר המדינה! בקשנו ממועצת העיר
להשעות אותו מתפקידו כדובר, ולהעמדתו לדין בבית
הדין המשמעתי שיפסוק את דינו!!! יש להזכיר כי
היועמ"ש לא הגיע לישיבה! למרות כל החריגות בהפרות
החוק ונהלי הרשות והמדינה ביועצין ובכוונה תחילה,
שהוצגו במועצה, החליטו חברי הקואליציה בחוצפתם
הרבה להסיר את ההצעה מסדר היום! התנגדות
החריפה והקולנית כחברי אופוזיציה: פרגי, דרור, ואנוכי
לא הועילה! מכאן נבטיח ונתחייב לכם, כי הנושאים
הנ"ל יועברו מיד לטיפול הרשויות והמשטרה, בהמשך,
הממונים על הדובר יתנו דין וחשבון מלא בטיפול שבוצע?
בהתנהלות הדובר.
(להלן: "הפרסום").

טענות התובע

4. אליבא דתובע בפרסום יש "לשון הרע", כהגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק. גם
בישיבת מועצת העיר, שהתקיימה בתאריך 9.8.2012 (להלן: "הישיבה")
הכפיש הנתבע את התובע והוציא דיבתו רעה, שעה שטען בין השאר, כי הוגשה
נגד התובע תלונה על הטרדה מינית כנגד עובדת העיר טבריה, וכי התובע פועל
תוך ניגוד אינטרסים בכל הקשור לפרסומי העיר במקומוני העיר. (להלן:
"ההתבטאות").

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

5. וכן, טוען התובע, כי הנתבע פרסם לשון הרע בכוונה לפגוע בו ובמשרתו
הציבורית. אין אמת בפרסום. בפועל, הוא נפגע קשות מהפרסום. המדובר
בפרסום אסור ולא מוגן כדין.
6. התובע מבסס את עילת תביעתו על עוולת לשון הרע, כאמור בסעיף 7 לחוק.
הוא עותר לתרופת הפיצויים הסטטוטוריים ללא הוכחת נזק, לפי סעיף 7א(ג)
לחוק. וכן, עותר התובע למתן צו לתיקון הפרסום ומחיקתו מרשת האינטרנט,
לפי סעיף 9(א)(2) לחוק.

טענות הנתבע

7. הנתבע מכחיש, למעשה, את טענותיו המהותיות של התובע שביסוד עילת
התביעה, הן בשאלת האחריות והן בשאלת הנזק ושיעור הפיצויים. לדידו, דין
התביעה להידחות על הסף או לגופה, בהיותה משוללת עילה בדין. התובע ניהל
את משפטו בחוסר תום לו דיוני משווע.
8. וכן, ממשיך הנתבע וטוען, כי הן ההתבטאות שהייתה בישיבה והן הפרסום לא
מהווים לשון הרע. המדובר בהתבטאות ובפרסום שהם אמת ונתמכים בראיות,
והיה בפרסומם עניין ציבורי מובהק. הפרסום מותר לפי הוראות סעיף 13
לחוק. הוא חוסה תחת כנפיה של הגנת תום-הלב, הקבועה בסעיף 15 לחוק,
במיוחד חלופות (1), (2), (4) ו- (9). וכן, לא הייתה לו כוונת זדון לפגוע בתובע
ובשמו הטוב, או לבזותו ולהשפילו.

הפלוגתא

9. הפלוגתא העיקרית שבין הצדדים נסובה, למעשה, סביב שלוש שאלות:
הראשונה, האם הפרסום, שהוא למעשה חזרה על ההתבטאות, מהווה לשון
הרע, כהגדרתה בסעיפים 1 ו- 2 לחוק;
השנייה, אם התשובה לשאלה הראשונה היא בחיוב, האם במקרה דנן חלים
הסייגים לאיסור לשון הרע וההגנות שבחוק;
והשלישית, במידה והנתבע אכן אחראי בשל עוולת לשון הרע, מהם הסעדים
להם זכאי התובע.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

מסכת הראיות

10. התובע העיד לעצמו. הוא הקדים והגיש תצהיר עדות ראשית (ת/1). וכן הוא הגיש מוצג אחד והוא כתבה במקומון כל הצפון וסומן בטעות נ/4. וכן, ארבעה עדים היו להגנה: העובדת לשעבר של העיר, הגב' שולמית פרץ (להלן: "שולמית"); מר חיים חליווה, הבעלים, העורך והמוציא לפועל של המקומון "כוכב הצפון" (להלן: "חיים"); מבקר העיר, מר בני אליהו (להלן: "בני") והנתבע.

שולמית, חיים והנתבע הקדימות והגישו תצהירי עדות ראשית שלהם (נ/1, נ/2 ו- נ/6, והכל בהתאמה). וכן, הוגשו מטעם ההגנה שלושה מוצגים נוספים: נ/3 – שלוש קלטות שמע; נ/5 – תמליל הקלטות ו- נ/7 – פרוטוקול ועדת ערר מחוזית מס' 148/12.

דיון והכרעה

לשון הרע – המסגרת הנורמטיבית

11. במקרה אחר, הזדמן לי לתהות על קנקנה של עוולת לשון הרע (ת"א נצ' 5975/06 מועצת העדה האורתודוקסית נ' אליאס חביב ג'ראייסי, מיום 7.9.2013). לאור חשיבות הדברים לענייננו ומאחר ולא נס לחם, אחזור כאן על מה שכתבתי דשם.

האדם נברא בצלם אלהים: "ויאמר אלהים: נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים, ובבהמה ובכל-הארץ ובכל הרמש על הארץ: ויברא אלהים את-האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם" (בראשית א' כו-כו). ערך "כבוד הבריות" נובע מכבודו של בורא עולם, ובביושו של האדם, כל אדם, יש משום זלזול בצלם אלהים שבאדם. שנינו במקורות, כי "גדול כבוד הבריות שדוחה לא תעשה שבתורה" (ברכות י"ט, ב'-כ, א'). במקומותינו, כבוד האדם הוא ערך חוקתי מוגן. (חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, תשנ"ב – 1992). (להלן: "חוק היסוד"). מערך חוקתי זה, נגזרות

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

- 1 מספר זכויות יסוד, ובכללן הזכות לשם טוב והזכות לחופש ביטוי (ע"א
2 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון (לוני) הרצקוביץ, פ"ד נח(3) 558, 565
3 ((2004)).
4
5 12. לית מאן דיפליג, כי חופש הביטוי מהווה אבן מאבני היסוד של המשטר
6 הדמוקרטי. חופש הביטוי הינו אחד ממאפייניה הבולטים של הדמוקרטיה.
7 זכות זו הינה נשמתו של משטר הדוגל בזכויות אדם. שכן, באמצעות מתן חופש
8 ביטוי, מאפשרת המדינה לאזרחיה להתגונן מפני פגיעות בזכויות יסודיות
9 אחרות. חופש הביטוי, הוא הנותן למשטר את אופיו הדמוקרטי ולא בכדי
10 נאמר, כי "בלא דמוקרטיה אין חופש ביטוי, ובלי חופש ביטוי, אין
11 דמוקרטיה". (בג"צ 14/86 לאור נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, פ"ד
12 מא(1) 421, 433 (1987)). חופש הביטוי הוא "ציפור נפשה של הדמוקרטיה"
13 (בג"צ 73/53 חברת "קול העם בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז(1), 871 (1953)).
14 חופש הביטוי כולל בתוכו דעה וביקורת חורגות, שרוב הציבור סולד מהן. חופש
15 הביטוי משתרע על כל צורותיה וסגנונותיה של הבעת הביטוי ועל כל תכניו.
16 הוא משתרע גם על אמירות שיש בהן לשון הרע. חשיבותו של חופש הביטוי
17 אכן גוברת ומתעצמת מקום בו מדובר בהבעת דעה בזירה הציבורית. חופש
18 הביטוי הינו תולדה של משטר דמוקרטי, אך הוא גם המגן המאפשר את המשך
19 קיומו של המשטר הדמוקרטי. בחברה אנושית בת-תרבות ובמדינה שחרטה על
20 דגלה את הדמוקרטיה המהותית כצורת שלטון וממשל, הדמוקרטיה
21 המהותית, במשמעותה הרחבה, אינה רק צורת שלטון וממשל. היא גם אורח
22 חיים. היא מסגרת מדינית וחברתית המבטיחה, בצורה האופטימלית ביותר,
23 את מיקסום ההגנה על זכויות האדם והתפתחותן. היא משיאה את האושר
24 האנושי.
25
26 13. חופש הביטוי מתנגש בערכים אחרים, ובמקרים מסוימים יש בכך כדי
27 להצדיק את הגבלתו וצמצומו של חופש הביטוי. במקרים אלה, נדרש איזון בין
28 הערכים השונים. במשפטנו, הזכות לשם טוב היא זכות יסוד. זכותו של אדם
29 לכבוד אישי ולשמירה של שמו הטוב הינה זכות בעלת היבטים אישיים
30 ורכושיים הראויים להגנה (א. שנהר, דיני לשון הרע, (הוצאת נבו, 1997) 20).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

1 חופש הביטוי והזכות לשם טוב הינם ערכים אשר לאור אופיים וטיבם
2 מתנגשים בסיטואציות מסוימות.

3
4 14. לאור העובדה ששיטת משפטנו מכירה הן בזכות לחופש הביטוי והן בזכות
5 לשם טוב, וכן לאור ההתנגשות האפשרית בין שתי זכויות אלו, מתעוררת
6 שאלה באשר ליחס ולאזון הראוי בין שתי הזכויות דנן. נוסחת האיזון
7 והמשקל היחסי של ערכים אלה אינם אחידים והם נגזרים מנסיבותיו
8 המיוחדות של המקרה.

9
10 15. החוק משקף את האיזון אשר קבע המחוקק בין שתי זכויות יסוד הנובעות
11 מחוק היסוד: זכותו היסודית של האדם לשם טוב מחד, וזכותו היסודית
12 לחופש ביטוי מאידך. החוק יפורש לפי תכליתו החקיקתית, הן הספציפית והן
13 הכללית (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט(3) 205, 213-216, 218 (1985);
14 ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא פ"ד מג(3) 840, 862-863 (1985); דנ"א 1121/12
15 פלוני נ' אילנה דיין אורבך, מיום 18.9.2014 (להלן: "עניין פלוני"); א. ברק,
16 פרשנות תכליתית במשפט, (נבו הוצאה לאור, 2003) 399). המטרה החקיקתית
17 הספציפית, בהגדרת פרסום הרע כעוולה אזרחית, היא ההגנה על שמו הטוב
18 של האדם הנפגע. בצד תכלית ספציפית זו של החוק, קיימת גם תכלית כללית
19 שלו, שעניינה עקרונות היסוד של השיטה המשפטית. במשטר דמוקרטי, חופש
20 הביטוי מהווה זכות יסודית ובסיסית, ולאורה של זכות זו יש לפרש כל חוק.
21 לאור מעמדו של חופש הביטוי, יש לפרש חיקוקים המגבילים אותו באופן שלא
22 יסכל את מטרותיו של חופש הביטוי. החוק מצמצם את חופש הביטוי ומונע
23 מאדם לפגוע בשמו הטוב של אדם אחר תחת האצטלה, כי עסקינן בחופש
24 הביטוי. בצד האיזון הסטטוטורי על-פי החוק, שבין זכויות היסוד - הזכות
25 לשם טוב מזה והזכות לחופש ביטוי מזה - על בית-המשפט לערוך גם איזון
26 שיפוטי-חוקתי, בהשראתו של חוק היסוד.

27
28 16. יש וחופש הביטוי מהווה, למעשה, כלי להגנה על שמו הטוב של אדם, אך
29 במקרים מסוימים הגנה על אחת מן הזכויות דנן מצמצמת את תוקפה של
30 הזכות השנייה. הזכות לחופש ביטוי והזכות לשם טוב דרות בשכנות זו לצד זו
31 ובמקרים בהם ישנה התנגשות בין הזכויות, נדרש איזון חוקי ושיפוטי-חוקתי

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

1 ביניהן. זכויות אלה, על אף היותן זכויות יסודיות, אינן זכויות מוחלטות. הן –
2 זכויות יחסיות. יש וחופש הביטוי נסוג בפני הזכות לשם טוב, ויש והזכות לשם
3 טוב נסוגה מפני חופש הביטוי, והכל בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של המקרה.
4 לא הרי האיזון בספירה הפרטית כהרי האיזון בספירה הציבורית. על דרך
5 העיקרון ניתן לומר, כי חשיבותו של חופש הביטוי אכן גוברת מקום שמדובר
6 בפרסום המהווה הבעת דעה בעניינים ציבוריים ובנוגע לאנשים הממלאים
7 תפקידים ציבוריים. (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר, מיום 12.11.2006).
8

9 פרסום לשון הרע יכול להוות עוולה אזרחית ועבירה פלילית. שניים הם
10 יסודותיה של עוולת פרסום לשון הרע: האחד, היינו "פרסום", והשני, "לשון
11 הרע". בהעדר אחד מהיסודות דנן לא מתקיימת העוולה.
12 סעיף 1 לחוק מגדיר מהי לשון הרע וקובע כדלקמן:
13

14 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

15 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם
16 לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;

17 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
18 המיוחסים לו ;

19 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית
20 ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

21 במקצועו ;

22 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום
23 מגוריו, מינו או נטייתו המינית או מוגבלותו ;
24 בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד ;
25 "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות
26 קוגניטיבית קבועה או זמנית"

27 סעיף 2 לחוק מגדיר פרסום וקובע, כי:

28 "(א) פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל-פה ובין בכתב או

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי

אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום

אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו

אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע

לאדם זולת הנפגע."

וידגש: אין נפקא מינה, אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או גם היא והתייחסותה לאדם הנפגע, משתמעת מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות (סעיף 3 לחוק).

18. המבחן ללשון הרע הינו האם יש בהתבטאות בכדי לפגוע באדם – לפי מידת הפגיעה המצויה בחוק - בקרב החוג שעמו הוא נמנה, לפי המקובל והנהוג באותו חוג. קרי, המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, כי אם מבחן אובייקטיבי במהותי. לא תחושותיו של התובע/הנפגע הקובעות האם האמירה מהווה לשון הרע, כי אם הדרך בה רואים החברה או החוג הסובב את הנפגע במסגרות חייו את הפרסום, הינה הממד להכרעה בסוגיה דנן. מבחן זה אף תואם את מטרתו העיקרית של החוק, והיא לאפשר לאדם להגן על שמו הטוב בקרב החברה בה הוא חי ופועל.(ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט 734, 746-747. (1986)).

וכן, נפסק בע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא (2) 281, 293 (1977), כי:

"המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 לא מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הפרט, עליו נסב

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

הדיבור או הכתב המייחס לו דברים פוגעים, אלא יסוד
אובייקטיבי, היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי לשון
הרע להערכה לה זוכה הפרט – התובע בעיני הבריות."

19. בספרות המשפטית הובעה הדעה, כי:

"הפרט הינו סובייקט חברתי בעל תכונות מוסריות.
ההערכה החברתית משמעה, אפוא, הערכה של תכונות,
כגון הגינות, יושר, רדיפת צדק או עשייתו, חברות,
אזרחות טובה, פטריוטיות וכדומה. מכאן שהפרסום
הפוגע בניקיון הכפיים או בדמותו האזרחית של הפרט,
למשל תיאורו כ"איוב העם", "בוגד", "גזען", "רמאי",
"נוכל", "כפוי טובה", "עושה עוול" וכדומה או ייחוס לו
ביצוע של עבירה פלילית או התנהגות לא מוסרית מהווה
פגיעה בכבוד. פרסום המטיל דופי בטוהר המידות או
בדמות המוסרית של הפרט מהווה פגיעה בכבוד כערך
חברתי מוגן."

(ח.גנאים, מ. קרמניצר, ב.שנור, **לשון הרע הדין המצוי**
והרצוי (המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש
הרי ומיכל סאקר, (2005), 79-80).

דעתם זו של המלומדים, גנאים, קרמניצר ושנור, עם כל הכבוד,

מקובלת עליי.

20. ככלל, המבחן לפרשנות פרסום הוא מבחן אובייקטיבי, לאמור: מה הוא המובן
הטבעי והרגיל של פרסום בעיני האדם הסביר (ע"א 740/86 **תומרקין נ' העצמי**,
פ"ד מג(2), 333, 337; ע"א 723/74 **הוצאת עיתון הארץ בע"מ**, דלעיל בעמ'
318). כך לגבי פרשנות ביטוי וכך לגבי עצם השאלה האם הוא מהווה "לשון
הרע" (ע"א 809/89 **משעור נ' חביבי**, פ"ד מז(1), 1, 7 (1993)). התבטאות מהווה

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

1 לשון הרע מקום שקיימת אפשרות אובייקטיבית, כי פרסומה עלול להשפיל
2 אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם. משמעות
3 הפרסום נלמדת מתוכו; היא מתפרשת על-פי המובן הטבעי והרגיל של הלשון
4 (פרשנות מילולית) ועפ"י הקשר הדברים בו היא נאמרה. ככלל, אמת המידה
5 למשמעות הפרסום לפי החוק, אינה תלויה בכוונת המפרסם, או באופן הבנתו
6 ע"י הנפגע (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ג נו(2), 607, 617 (2002)). המבחן
7 הקובע מה משמעות הפרסום בעיני הקורא הסביר הוא: "מהי, לדעת השופט
8 היושב בדין, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים" (ע"א 740/86
9 תומרקין דלעיל, בעמ' 337; וראו – רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אלערב בע"מ,
10 מיום 24.2.2013). ויודגש: כותרת הפרסום היא ייחודית, ועשויה להיבחן בנפרד
11 מגוף הפרסום (ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5), 865, 876 (2001)).
12
13

הנידון דידן

14 21. האם בפרסום יש לשון הרע? התשובה היא בחיוב. לאחר ששקלתי היטב את
15 טענות הצדדים והפכתי, חזור ושוב, את הראיות הקבילות ובעלות משקל
16 שנפרשו בפניי, ובשים לב לדין לשון הרע, החרות וההלכתי, מסקנתי היא, כי
17 הפרסום מהווה לשון הרע. האמירות שנכללו בפרסום, ואשר יוחסו, במישרין,
18 לתובע כמו "התנהגות שערורייתית", "דובר הפועל בצורה חמורה ויוצאת דופן,
19 עבריינית לכאורה", "בניגוד לתפקידו רומס הדובר הכל ברגל גסה, מצפצף על
20 כל הוראות החוק", "דובר העירייה הפך ל'בריון שכונתי' הפועל בתפקידו
21 בניגוד לחוק", "התנהגות עבריינית לכאורה של אלי סבתי דובר העירייה",
22 "העברות בחלקן כוללות", "ביצוע פעילות חריגה וחמורה מסמכות בניגוד
23 עניינים חמור", "העברת מודעות פרסום זכיון הרשות 'כוכב הצפון' לעיתון
24 מקביל השייך לבן משפחה!!", "תלונות הטרדה מינית כנגד עובדת עירייה",
25 "שיחות טלפוניות והודעות צ'ט לתושבי העיר תוך הטרדה, איום והצעות
26 מיניות", "שלטון הטרור והפחד בטבריה" וכיוצא באלה, מהוות, בחלקן, אם
27 לא בכולן, לשון הרע שיש בה בכדי לפגוע בתובע. הפרסום דן פוגע עד למאוד
28 בתובע ובכבודו. פרשנות האמירות דן בפרט והפרסום בכלל, לפי מבחן
29 אובייקטיבי, מראה, כי הפרסום, במיוחד האמירות דן, מהווה לשון הרע,

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

כהגדרתה בסעיף 1 לחוק. הפרסום מהווה, למעשה, הכפשה, ביזוי והוצאת דיבה רעה. הוא מהווה לשון הרע, הפוגע קשות בכבודו של התובע.

22. לשלמות התמונה ולהסרת כל ספק, אומר, כי התובע הוכיח כדין גם את היסוד השני של עוולת פרסום לשון הרע והוא "הפרסום", כהגדרתו בסעיף 2 לחוק. בניגוד לנטען בכתב ההגנה, הודה הנתבע, במהלך חקירתו שתי וערב, כי הוא עשה הפרסום בפייסבוק, ברשת האינטרנט, בתאריך 11.8.2012, וזאת בנוסף להתבטאות שהייתה בישיבה (עמ' 19, ש' 9-17).

מכאן, נעבור ונדון בטענת ההגנה של הנתבע, לפיה במקרה דנן הוא חוסה תחת כנפיה של הגנת אמת הפרסום הקבועה בסעיף 14 לחוק.

הגנת אמת הפרסום

23. סעיף 14 לחוק מגדיר, מבחינה נורמטיבית, את הגנת האמת בפרסום בזו הלשון:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

יוצא, כי הגנת האמת בפרסום מותנית בכך שהפרסום הוא אמת ויש בו עניין ציבורי. היא אינה מותנית בתום-לבו של המפרסם. שאלת נכונותו של הפרסום נבחנת על-פי האמת המשפטית שהייתה בעת הפרסום. (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב(3), 1, 31-35 (1998)). יסוד "האמת" שבסעיף 14 לחוק היא האמת המשפטית (עניין פלוני, פסקה 25 לפסק דינו של הנשיא (בדימוס) א. גרוניס). לצורך ההכרעה בשאלה אם הפרסום היה אמת, יש להשוות בין תוכן הפרסום לבין האמת שנקבעה על ידי בית-המשפט, באותו עניין. (עניין פלוני, פסקה 27 לפסק דינו של הנשיא (בדימוס) א. גרוניס). הגנת אמת הפרסום חלה גם במקרה שבו קיים פער בין האמת המשפטית על כל פרטיה לבין המצג העובדתי שבפרסום, ובלבד שהפער האמור מתבטא ב"פרט

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

לוואי שאין בו פגיעה של ממש" כאמור בסעיף 14 לחוק סיפא. הטוען להגנת
אמת הפרסום חייב להוכיח, כי הפרסום היה האמת כפי שהייתה במועד
הפרסום ולא כפי שנחזתה להיות. (ענין פלוני, פסקה 37 לפסק דינו של כב'
הנשיא (בדימוס) א. גרוניס). בהלכה הפסוקה נקבע, כי ככלל "עניין ציבורי"
הוא "עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור
תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם
שיפור אורחות חיו" (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, דלעיל, בעמ' 621 (2002);
רע"א 3614/07 אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית, פ"ד נג(1), 26, 57-56
(1998)). רשימת הנושאים/הפרסומים שיהיו "עניין ציבורי" אינה סגורה. קיומו
של "עניין ציבורי" שבהגנת אמת הפרסום, תיבחן לגבי כל פרסום לגופו, וזאת
בהתחשב במכלול נסיבות העניין. אך למותר לציין, כי המפרסם נושא בנטל
הוכחת שני יסודותיה של הגנת אמת הפרסום.
בהלכה הפסוקה, קיימת גישה מרחיבה בפרשנות המונח "עניין ציבורי" לצורך
סעיף 14 לחוק (עניין פלוני, פסקה 41 לפסק-דינו של כב' הנשיא (בדימוס) א.
גרוניס).

הגנת אמת הפרסום – מן הכלל אל הפרט

24. השאלה השנייה המצריכה הכרעתנו עניינה הגנת אמת הפרסום הקבועה בסעיף
14 לחוק. ויודגש: ער אני לעובדה, כי עדי ההגנה חיים, ובני הם בעלי אינטרס
ומעוניינים בתוצאות המשפט, וכי לנתבע הייתה התנהגות שלילית ביותר
במהלך המשפט ואינו מקפיד על אמירת האמת לאמיתה. (פרוטוקול מיום
30.3.2014, עמ' 10, ש' 31-33; עמ' 11, ש' 1-7). הדרכתי את עצמי להתייחס
לעדויותיהם של הנתבע, חיים ובני בזהירות הראויה והמתחייבת. יחד עם זאת,
לאחר שבדקתי היטב את טענות הצדדים, ובחנתי לעומק את הראיות הקבילות
ובעלות משקל שנפרשו בפניי ובשים לב לדין שלעניין, מסקנתי היא, כי הנתבע
הוכיח כדין את יסודותיה של הגנת אמת הפרסום, כהגדרתה בסעיף 14 לחוק.
הפרסום היה אמת (משפטית) ובו היה עניין ציבורי מובהק, הגם שלא הוכחה
אמיתותם של פרטים נלווים שאין בהם פגיעה של ממש. ראשית, הוכח בפניי
כדין, כי התובע עסק בעבודה נוספת ברדיו ובאינטרנט והכל בניגוד לחוזה
העסקתו בעיר ולדין שלעניין - סעיף 167 לפקודת העיריות [נוסח חדש], תשכ"ד

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

- 1 — 1964 (להלן: "הפקודה") וחוזר מנכ"ל משרד הפנים משנת 2011- (פרוטוקול
2 מיום 30.3.2014, עמ' 4, ש' 5-12; פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ' 14, ש' 13-14;
3 נ/6, נספחים א'-ד').
- 4 ויודגש: עדויותיהם של עדי ההגנה לעניינים שבמחלוקת, היו סבירות
5 ומהימנות. וכן, מצאתי אישור, תימוכין, חיזוק ואף סיוע לעדויות אלה בשאר
6 ראיות ההגנה.
- 7 שנית, וכן, הוכח בפניי כדין, כי התובע העביר מידע שקרי בתקשורת בכל
8 הקשור להעסקת עובד סוטה מין, שהועסק בפארק ברקו. (פרוטוקול מיום
9 30.3.2014, עמ' 4, ש' 17-27; פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ' 16, ש' 6-8; נ/6,
10 נספחים ו' ו-ז').
- 11
- 12 שלישית, הוא הדין בכל הקשור לשאר האמירות שבפרסום שעניין השתלחות
13 התובע במבקר העיר ובחברי המועצה והכפשת שמותיהם בכלי התקשורת
14 (פרוטוקול מיום 30.3.2014, עמ' 11, ש' 16-27; פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ'
15 13, ש' 29-31; עמ' 16, ש' 12-16; נ/5; נ/6, נספחים ו', ט', י', י"א ו- י"ב)
16 והעברת מודעות פרסום של העיר מזכיון העיר המקומון "כוכב הצפון"
17 למקומון מתחרה בשם "קורה בכנרת", השייך לבן משפחתו (פרוטוקול מיום
18 30.3.2014, עמ' 4, ש' 28-32; עמ' 5, ש' 6-9, ש' 16-20; עמ' 6, ש' 5; עמ' 12, ש'
19 14; נ/3 (הקלטות) והתמלילים (נ/2-נספחים א', ב', ו- ג')).
- 20 כאן המקום לציין, כי לא מצאתי ממש בבקשתו של התובע בכל הקשור
21 לקבילות ומשקל המוצגים נ/3 ונספחים א', ב' ו- ג' למוצג נ/2. הקלטות שמע
22 שבוצעו על-ידי חיים (נ/3) הוגשו וסומנו, בזמנו, על-ידי ההגנה כראיות
23 לאמיתות תוכן, ללא התנגדות כלשהי מצד התובע (פרוטוקול מיום 1.2.2015,
24 עמ' 5, ש' 32; עמ' 6, ש' 1). התמלילים (נספחים א', ב' ו- ג' למוצג נ/2), הם
25 ראיות משנה. המדובר בראיות קבילות ובעלות משקל, ודין בקשתו של התובע
26 לפסילתן, להידחות.
- 27
- 28 רביעית, דין שווה בכל הקשור לשאר האמירות שבפרסום, והן: תלונתה של
29 הגב' שרה מטרני כי התובע הטריד אותה הטרדה מינית (פרוטוקול מיום
30 30.3.2014, עמ' 6, ש' 21-33; עמ' 8, ש' 14-17; פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ'
31 9, ש' 22; עמ' 12, ש' 29-31; עמ' 13, ש' 1-4; נ/3; נספחים א', ב' ו- ג' ל- נ/2;

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

- 1 נספח ה' ל- 6/נ, עמ' 57-58; אי-החתמת כרטיס נוכחות לעובד (פרוטוקול מיום
2 1.2.2015, עמ' 14, ש' 19-20); דברור פרקליטי ראש העיר בקשר למשפט פלילי
3 שהתנהל נגדו (פרוטוקול מיום 30.3.2014, עמ' 11, ש' 12; פרוטוקול מיום
4 1.2.2015, עמ' 13, ש' 4-9; עמ' 14, ש' 21-22; נספחים ו' ו- י' ל- 6/נ. ויודגש:
5 התובע לא השיב כלל למכתב – נספח י' ל- 6/נ; ושיחות טלפון והודעות צ"ט
6 לתושבי העיר תוך הטרדה, איום והצעות מיניות (פרוטוקול מיום 30.3.2014,
7 עמ' 8, ש' 21; פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ' 3, ש' 15; עמ' 4, ש' 6, ש' 19-23,
8 עמ' 5, ש' 4; 1/נ, סעיפים 3.3 ו- 6).
- 9 חמישית, גרסתו של התובע, כאמור בכתב התביעה ועדותו בכתב ובעל פה, כי
10 הפרסום שקרי, נסתרה, מיניה וביה ובאופן פוזיטיבי, על ידי ראיות ההגנה.
11 עדותו של התובע, ככלל, מראשיתה ועד סופה, הייתה בלתי סבירה ובלתי
12 מהימנה. על-פי התרשמותי הישירה מהעדים ובשים לב למכלול נסיבות העניין
13 ואותות האמת שהתגלו במשפט אומר, כי התובע היה עד מניפולטיבי ולא
14 הקפיד על אמירת האמת לאמיתה. אוסיף, כי התובע לא ראה לנכון להגיב,
15 בכתב וזמן אמת, על "הפרסום השקרי" כביכול לחברי מועצת העיר, למבקר
16 וליועץ המשפטי שלה (פרוטוקול מיום 30.3.2014, עמ' 10, ש' 7-15), ואף אין לו
17 גרסה נגדית, לגבי כל האמירות שבפרסום (פרוטוקול מיום 30.3.2014, עמ' 9,
18 ש' 3), דבר האומר דרשני!!
- 19
- 20 שישית, וכן, הנתבע הוכיח כדין את קיומו של התנאי השני לתחולת הגנת אמת
21 הפרסום הקבועה בסעיף 14 לחוק, קרי – קיומו של עניין ציבורי בפרסום.
22 הפרסום עוסק בעניינים שידעתם ברבים היא הכרחית ורלוונטית הן להגשמת
23 מטרות ציבוריות נשגבות, במיוחד טוהר המידות בשלטון המקומי בכלל ובעיר
24 טבריה בפרט, והן לצורך גיבוש דעתו של הציבור בעיר טבריה בכל הקשור
25 לפעילותם הציבורית של פרנסי העיר וחוקיותה.
- 26 נזכור ואף נטיב להזכיר: בעת הפרסום, היה התובע חבר מועצת העיר וכיהן
27 כיו"ר הוועדה לענייני ביקורת. תפקידה של הוועדה לענייני ביקורת, בין השאר,
28 הוא לדון בדין וחשבון של מבקר העיר (סעיף 149 ג'(א) לפקודה). וכן, הוועדה
29 רשאית להמליץ בפני המבקר של העיר את נושאי הביקורת בתקופה פלונית
30 ואת היקף הביקורת (סעיף 170 א (ג) לפקודה). לצורך הפרסום, נעזר התובע
31 במידע (בעל-פה ובכתב) שהעביר לו מבקר העיר, בני. הפרסום היה נכון והוגן

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 4341-09-12 סבתי נ' עובד

1 (פרוטוקול מיום 1.2.2015, עמ' 12, ש' 20-21). הנתבע חייב לעשות את
2 הפרסום, מכוח תפקידו כיו"ר הוועדה לענייני ביקורת וחבר האופוזיציה. לדידו,
3 בדמוקרטיה חוקתית יש לתת משקל רב לעקרון חופש הביטוי בענייני ביקורת
4 פעילות השלטון ופרנסה הציבורי.
5
6 30. מסענו תם. מסקנתי היא, אפוא, כי התובע לא הוכיח כדין את עילת התביעה.
7 מדובר בפרסום מוגן. הפרסום היה אמת (משפטית), ובפרסומו היה עניין
8 ציבורי מובהק. הנתבע חוסה תחת כנפיה של הגנת אמת הפרסום הקבועה
9 בסעיף 14 לחוק. מסקנתי דן מייתרת, למעשה, את הדיון בשאר טענותיהם של
10 הצדדים.
11

התוצאה

12
13
14 31. התוצאה היא, אפוא, כי דין התביעה להידחות. בשים לב להתנהגותו השלילית
15 ביותר של הנתבע במהלך המשפט (פרוטוקול מיום 30.3.2015, עמ' 10, ש' 33-
16 31; עמ' 11, ש' 1-7), אין צו להוצאות.
17

המזכירות תמציא פסק-הדין לצדדים.

18
19
20 ניתן היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.
21

ש.סריח

שכיב סרחאן, שופט בכיר